

Ως μέρος της εποπτείας του συντονισμού της δράσης ΔΕΝΧΙΛΛ, ζήτησα απ' τις δύο ξεχωριστές ομάδες συνεργατών (ΔΕΝ και ΧΙΛΛ) να φανταστούν το ρόλο που επιθυμούν να παίξω εγώ. Έθεσα τα ερωτήματα:

- πώς με φαντάζεστε κατά τη διάρκεια της κοινής μας δράσης;
- ποιες δεξιότητες επιθυμείτε να φέρω μέσα στη δράση από πλευράς μου;
- ποιες πλευρές της δράσης μας θέλετε να φροντίσω;
- ποιες προσδοκίες έχετε από το ρόλο μου - πώς επιθυμείτε να στηρίξω το έργο σας;

Ζήτησα απ' την κάθε ομάδα συνεργατών να αποτυπώσει τις σκέψεις της σε μία εικόνα (ατομικά ή ομαδικά, όπως επιλέξουν) με τρία στοιχεία:

(α) τη “γιαγιΆννη” όπως την φαντάζονται, πάνω σε μια γέφυρα που περπατάνε οι δύο πλευρές συνεργατών ΔΕΝΧΙΛΛ καθώς διαμορφώνουμε την κοινή δράση ανταλλαγής,

(β) μια γέφυρα - με όποια υφή, σχήμα, μέγεθος την φαντάζονται, και

(γ) το περιβάλλον της γέφυρας (που βρίσκεται και τι γεφυρώνει)

η γιαγιΆννη των ΔΕΝ

Πε 19/2/15: Ζήτησα απ' τη γιαγιΆννη να μου μιλήσει, να ζωντανέψει την εικόνα, κι αυτή ανταποκρίθηκε: η **γέφυρα** γεφυρώνει δύο λόφους ενός κάμπου με πλάτη τα βουνά, η **φιγούρα** είναι η γιαγιά Κοκκινোসκουφίτσα - ενσωματώνοντας με την εμπειρία των χρόνων της (!) τα στοιχεία του παραμυθιού, γιαγιά - σπίτι στο δάσος - κοκκινোসκουφίτσα - λύκος, **οι επιθυμητές ποιότητες της φιγούρας** είναι **ΔΥΝΑΜΗ** (των βουνών) - **ΕΝΕΡΓΕΙΑ** (μαγικό ραβδί) - **ΑΝΑΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣΗ, ΣΤΗΡΙΞΗ & ΕΜΠΕΙΡΙΑ** (φερτά υλικά απ' τα βουνά στον κάμπο).

Η γιαγιΆννη της ΧΙΛΛ

Δε 2/3/15: Λίγα λεπτά πριν τη συνάντηση, κατέφθασε ο σκληρός καφέ φάκελος-ντοσιέ με τη γιαγιΆννη των συνεργατών της ΧΙΛΛ και ξύπνησε το παιδί μέσα στη γιαγιά... με λαχτάρα και μεγάλη περιέργεια άνοιξε τον φάκελο και περιεργάστηκε την εικόνα που αντίκρισε.

“Κοσμοπολίτισσα μου μοιάζεις γιαγιΆννη!” φώναξε το παιδί. “Πόσο όμορφα στέκεσαι εκεί -μέσα στην χρωματιστή φύση ανάμεσα στην πρώτη ύλη που δομεί γέφυρες – ξύλο, πέτρα. Μα τι είν' αυτό που κρατάς στο χέρι;”

“Α, μικρό μου, βιάζεσαι...” ψιθύρισε η γιαγιΆννη. “Όσα αντικρίζει κανείς με τα μάτια δεν είναι παρά ματιά. Τίποτα μονοσήμαντο, όλα με το δικό τους μυστήριο, τη δικιά τους γλυκιά και βασανιστική περιπέτεια ανακάλυψης. Ίσως να είναι μολύβι, ίσως κερι με φλόγα, ίσως όμως τσεκούρι. Οι αποκωδικοποιήσεις στη ζωή θέλουν το χρόνο τους. Αν θέλεις πραγματικά να μάθεις, δεν έχεις παρά ν' ακολουθήσεις τη ροή της δράσης ανταλλαγής ΔΕΝΧΙΛΛ, με μάτια ανοιχτά, με καρδιά που καταγράφει το κάθε τι!

Έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον για μένα ότι οι δύο γιαγιΆννες εκφράζουν δύο αλληλένδετες μα ξεχωριστές πλευρές μου, οι δύο γέφυρες με γεφυρώνουν...

Η γιαγιΆννη ΧΙΛΛ εμπεριέχει κι ανακαλεί όλη τη γνώση 29 χρόνων εμπειρίας – μιας περιόδου πριν φύγω απ' την πόλη για να ζήσω στην ύπαιθρο. Μια ροή διαπολιτισμικής πλεύσης από πόλη σε πόλη, κόσμο σε κόσμο - μέσα από αμέτρητες συνδιαλλαγές με ανθρώπους “άλλους”, “από αλλού” καθώς βίωνα τη μετάβαση από την παιδική στην ενήλικη φάση ζωής. Η γιαγιΆννη ΔΕΝ εμπεριέχει κι ανακαλεί όλη τη γνώση από 29 χρόνια εμπειρίας που κυκλώνω εδώ ως μέρος της φύσης τριγύρω μου – μια γήινη ύπαρξη που μελετά τη φυσική ροή και την αξιοποιεί σε κοινωνικές διεργασίες. Στα 58 της λουπόν, η γιαγιΆννη είναι η ίδια μια γέφυρα βιωμάτων, εμπειριών και γνώσης. Απ' αυτήν την οπτική απορρέει και η εποπτική ματιά σ' αυτήν την τόσο ξεχωριστή και πανέμορφη δράση μας...

- Άννη Βασιλείου, επιστημονικά υπεύθυνη της δράσης των ΔΕΝ, Μάρτιος 2015